

РЕШЕНИЕ

№ 497

гр. Плевен, 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20214430201543 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на М. АРТ. М., с ЕГН: ***** от ***
против наказателно постановление № 21-0938-000119 от 18.01.2021 г. на ***
Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и
по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 178, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и
чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложил на М. АРТ. М., глоба в размер на
20 лв.; глоба в размер на 200 лв.; глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право
да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба в размер на 10 лв. за извършени
нарушения по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП и чл.
100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание, жалбоподателят М. АРТ. М., редовно призован, не
се явява и не се представлява.

По делото е депозирано писмено становище от процесуалния

представител на жалбоподателя *** – адв. Р.М. от АК – гр. Ловеч, с което се моли съда да отмени изцяло издаденото наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно, като са изложени доводи в тази насока.

Ответната страна по жалбата ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН - **ДОПУСТИМА** е.

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление 21-0938-000119 от 18.01.2021 г. е издадено от *** Сектор „ПП“ при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт № 306239 от 08.01.2021 г. за установяване на административно нарушение, от който е видно, че:

На 08.01.2021 г. в 15:00 часа в *** до *** управлява лек автомобил „***“, с рег. № ***, като при движение напред извършва маневра, за да навлезе между ред паркирани автомобили, не се съобразява с паркирания в дясно товарен автомобил ***, с рег. № ***, с водач *** ***, удря го. Реализира ПТП с материални щети по двата автомобила и напуска местопроизшествието без да уведоми съответната служба за контрол на МВР. Не носи и контролен талон към СУМПС

-Нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП;

-нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП;

-нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описани са нарушенията и обстоятелствата, при които те са извършени, посочени са дата и място на извършване на деянията, както и нарушените законови разпоредби и нормата, въз основа на която е определена санкцията.

В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административно наказателното производство против него.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗАНН, актове за установяване на административни нарушения могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове или определените от ръководителите на ведомства, организации и др., на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия. Кой са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител М. ПЛ. Н. и в същия е отразено, че заема длъжността младши автоконтрольор към сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че констатациите в АУАН съответстват на фактическата обстановка.

От показанията на актосъставителят и свидетелят по акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил посочените в АУАН-а и НП-то разпоредби.

Горната фактическа обстановка описана в АУАН-а и атакуваното НП съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени в административно наказателната преписка към жалбата, протокола за ПТП и гласни доказателства - показанията на свидетелите М. ПЛ. Н. и Г. Д. ИВ. дадени в о.с.з.

По визираното в т.1 от НП-то административно нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП:

За извършено нарушение на **чл. 25, ал.1 от ЗДвП** – законът предвижда **ГЛОБА** в размер на **200 лева**, на основание **чл.179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП;**

Основното възражение на жалбоподателя е, че вмененото нарушение от обжалваното НП не се установява от законодателния текст на санкционната норма, като единствено по метода на тълкуване може да се установи, че цифровото обозначение е чл. 179, като по никакъв начин в процесното НП не е изписано това цифрово обозначение.

Съдът счита, че административно-наказващия орган правилно е подвел установените от него факти под хипотезата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Съгласно **чл. 25, ал. 1 от ЗДвП**, цитирана като нарушена в наказателното постановление гласи, че :

„Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в

крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.”

Следователно, за да е налице нарушение на **чл. 25, ал. 1 от ЗДвП**, водачът трябва да се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, преди да извърши маневрата или да я е извършил, като не се е съобразил с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Определение на понятието **участник в движението** се съдържа в разпоредбата на **§6, т.28 от ДР на ЗДвП**, съгласно която:

„Това е всяко лице, което се намира на пътя и със своето действие или бездействие оказва влияние на движението по пътя. Такива са водачите, пътниците, пешеходците, както и лицата, работещи на пътя.”

В разглеждания случай, в хода на административно наказателното производство е установено, че жалбоподателят, в качеството си на водач на МПС не е съобразил поведението си с участниците в движението по смисъла на §6, т.28 от ДР на ЗДвП, в нарушение на **чл. 25, ал. 1 от ЗДвП**.

В обстоятелствената част на АУАН и на наказателното постановление се съдържат констатации относно такива факти, релевантни за квалифициране на нарушението по **чл. 25, ал. 1 от ЗДвП**.

Безспорен факт е и че пострадалия от ПТП автомобил е бил в покой, тъй като е бил паркиран на ул. „***“ пред магазин, и като такъв е имал качеството на участник в движението, както е следвало да бъде възприето от жалбоподателя, докато автомобила на жалбоподателя е бил в движение, тъй като е предприел маневра по излизане от реда на паркираните автомобили и това му действие е именно маневра съгласно текста на **чл. 25, ал. 1 от ЗДвП**.

Тълкуването на жалбоподателя в случая е превратно и не в съответствие с духа на закона.

При това положение водачът/жалбоподателят, който излиза от реда на паркираните автомобили е бил длъжен преди да започне маневрата, да се

убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

С оглед събраните гласните доказателства - показанията на свидетелите по делото, съдът намира за безспорно установено, че жалбоподателят не се е съобразил, с другият участник в движението/ паркирания до него лек автомобил марка „***“, с рег. № ***, с водач ***/, при което предприемайки маневра по излизане от реда на паркираните автомобили, е създал опасност за участник в движението, при което е реализирал описаното в АУАН-а и НП-то нарушение, с което именно е нарушил е чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

За така установеното нарушение е предвидено наказание в разпоредбата на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП съгласно която:

„Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление“.

Като наказващият орган съобразявайки се с разпоредбите на ЗАНН и данните по делото е наложил на нарушителя наказание в предвидения законов размер, което се явява правилно определено и съобразено с целите на закона и данните по делото. При това положение правилно наказващият орган в АУАН-а и НП-то е прецизирал административното обвинение по посоченият текст, което и налага потвърждаването на наказателното постановление в частта по пункт **първи** от НП.

По визираното в т.2 от НП-то административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП:

Свидетелят М. ПЛ. Н. е мл.автоконтрольор в Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР-Плевен и установява, че на посочената в акта дата, заедно с колегата си Г. Д. ИВ. са изпълнявали служебните си задължения по график.

На датата и часа посочени в АУАН-а са получили сигнал за възникнало ПТП с материални щети на ул. „***“ до ***, като един от участниците в

пътното транспортно произшествие напуснал същото. Отишли на място и установили пострадалия автомобил и водача. По данни на водача на пострадалия автомобил започнали да издирват нарушителя по номера и марката на автомобила му. Същият бил установен след като направили веднага справка с дежурен при ОДМВР – гр. Плевен, който прегледал камерите на кръстовище на ул. „***“ и ул. „***“ за такъв автомобил.

Установено е везспорно, че автомобилът напуска кръстовището и впоследствие същият напуска и територията на гр. Плевен в посока гр. Ловеч. Напусналия ПТП-то водач е бил установен в последствие.

При пристигане на полицейските служители на мястото на ПТП-то са намерени следи от автомобила на напусналия участник ПТП-то – пластмаси, лайсни, които били запазени до неговото идване.

След като бил установен напусналия ПТП-то водач, същият бил поканен да се върне на мястото на произшествието.

Първоначално жалбоподателят отричал за настъпилото ПТП, но след преглед на камерите и съпоставянето на нанесените щети между двата автомобила, същият си е бил признал вината, че той е управлявал автомобила и че той е причинил ПТП-то и е напуснал местопроизшествието, дори града.

Свидетелите М. ПЛ. Н. и Г. Д. ИВ. потвърждават в показанията си дадени пред съда в о.с.з., че щетите по автомобилите били пряко нанесени.

Т.е. възникнали са при съприкосновението на двата автомобила още на същият ден, а не са стари, от предишни повреди или удари.

Свидетелите установяват, че при съставянето на акта за ПТП разпитали двамата участници и установили, че виновен за същото е жалбоподателят.

Свидетелите по делото категорично установяват по безспорен начин, че и по двата автомобила имало нанесени пресни материални щети.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, тъй като същите са обективни, правдиви, логични, взаимно се допълват и се потвърждават от събраните в хода на производството писмени доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП

– Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен:...

т.3 когато при произшествието са причинени само имуществени вреди:

а) да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието;

б) ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие и съвместно уведомяват службата за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието;

в) ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.

Съдът приема и че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП като участник в ПТП, при което са причинени имуществени вреди.

Посочената разпоредба задължава участниците в произшествие, в случаите, когато няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, да не напускат местопроизшествието и да уведомяват съответната служба за контрол към МВР.

Разпоредбата на §6, т.27 от ДР на ЗДвП дефинира понятието "Участник в пътнотранспортно произшествие" като всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му.

Доколкото настъпването на произшествието е резултат от поведението на жалбоподателя, същият безспорно се явява участник в ПТП по смисъла на

цитираната разпоредба.

Установено е по несъмнен начин, предвид събраните по делото доказателства, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.123, ал.1, т.3, б.”в” от ЗДВП, а е продължил движението на автомобила си, без да подаде съответен сигнал за случилото се.

Действително, същият не е осъществил контакт с другия участник в произшествието, поради което и не са налице конкретни разногласия между тях.

В практиката си обаче съдът приема, че разногласие относно обстоятелствата за ПТП винаги е налице, след като водачът е напуснал произшествието.

Самият факт на напускането е доказателство, че същият не признава настъпилото ПТП и своето участие в него.

При това положение съдът приема за законосъобразно санкционирането на жалбоподателя за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б.”в” от ЗДВП, тъй като същият виновно е нарушил посочената разпоредба.

За констатираното нарушение законосъобразно жалбоподателят е санкциониран на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДП, предвиждащ специално наказание за водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП.

Съдът счита, че не е налице нарушение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, тъй като актът е съставен с участието на един свидетел.

Цитираната норма изисква участието при съставянето на акта на двама свидетели само в случаите, когато липсват свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението.

В случая свидетелят Г. Д. ИВ., макар и да не е очевидец на настъпването на произшествието, не само е свидетел при съставянето на акта, а е участвал непосредствено и при установяването на нарушението. Същият е присъствал лично при разговора с жалбоподателя относно настъпилият инцидент.

При това положение изобщо не е налице хипотезата по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН и следователно не е допуснато нарушение на процесуалните правила в тази връзка.

По визираното в т. 3 от НП-то нарушение.

Съставът на нарушението по чл. по чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП урежда изпълнително деяние, което го определя като формално нарушение, на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

С факта на неизпълнение на дължимото правомерно действие обективният състав на нарушението е осъществен.

По силата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, както и да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

След като е управлявал лек автомобил, без да носи контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство, жалбоподателят несъмнено е нарушил виновно разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което правилно е наказан на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП с определения от закона размер на глобата – 10 лева.

Съдът счита, че не са налице основания случаите да бъдат счетени за маловажни по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същите не се отличават с по-малка тежест от обичайните нарушения от този вид.

Съдът счита, че вменените във вина на жалбоподателя административни нарушения са доказани по несъмнен начин.

По изложените съображения, предвид липсата на основания за отменяване или изменяване на наказателното постановление, и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН,

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0938-000119 от 18.01.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 178, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложил на М. АРТ. М., с ЕГН: ***** от ***, глоба в размер на 20 лв.; глоба в размер на 200 лв.; глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба в размер на 10 лв. за извършени нарушения по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____